

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **R. W.**, nar. X, bytem X, zastoupen: JUDr. Radek Bechyně, advokát se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2015, č. j. 5072/DS/2015/GL, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nový Bydžov, odbor dopravy (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 4.11.2014, čj. D/03/14/N/Hla, sp. zn. D/17546/2014/Hla/1387/2014, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky ze dne 19.6.2014 proti oznámení správního orgánu I. stupně. Žalobci bylo sděleno, že ke dni 17.6.2014 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů porušením povinností stanovených zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění

pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), a v souladu s ust. § 123c odst. 3 téhož zákona byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

II. Žalobní námitky

Ve včasné žalobě žalobce uplatnil tři obecně formulované žalobní námitky. Žalovanému vytýkal, že porušil právo žalobce na spravedlivý proces, neboť **a) nebyl správním orgánem I. stupně vyzván k řádnému doplnění odvolání**. Dále se za **b) žalovaný nezabýval žalobcem předloženými důkazy**, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014, a dalšími připojenými rozhodnutími téhož správního orgánu, včetně odkazu na rozhodnutí Městského úřadu Písek (všechna odkazovaná rozhodnutí jsou v žalobě označena). Jednalo se o rozhodnutí v prakticky shodných věcech, přičemž zmiňované správní orgány posuzovaly i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z toho hlediska, zda-li mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným. Konečně za **c) žalobce napadl jednotlivé podklady, ze kterých správní orgány vycházely, přičemž je označil jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče**. Odkázal na připojená rozhodnutí v blokových řízeních (opět v žalobě identifikována sérií a číslem bloku), která nesplňovala dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku. Nejednalo se však o rozhodnutí, která by se konkrétně dotýkala osoby žalobce event. měla přímou souvislost s projednávanou žalobou. K tomuto bodu žalobce rozvedl, nicméně toliko v rovině obecně-teoretické, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Poukázal na situace, kdy z jednotlivých rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřípustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání (např. nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, nepřipoután BP, pásy, telefonování za jízdy“ apod.). Rovněž musí být z rozhodnutí jasně seznatelné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, č.j. 4As 127/2014. Z vytýkaných důvodů požadoval napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření ze dne 30.3.2015 zopakoval obsah podané žaloby, kterou označil za nedůvodnou. Odkázal na jednotlivé podklady, celkem se jednalo o sedm přestupků zařazených do bodového hodnocení řidiče, které dostatečným způsobem osvědčují, jakého přestupku, kdy a jakého porušení zákona o silničním provozu se žalobce dopustil, a jaký počet bodů mu byl za konkrétní přestupková jednání zaznamenán. Tyto důkazy vyhodnotil jako způsobilé podklady pro záznam v registru řidičů, když správní orgán I. stupně vycházel při rozhodování z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Trval proto na zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a to v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků.

IV. Obsah správního spisu

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 7.7.2014 námitky do oznámení správního orgánu I. stupně mířící proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl, že **vznáší námitky proti veškerým záznamům**, zejména pak proti tomu, kterým bylo dosaženo 12 bodů s dovětkem, že do 20 pracovních dnů doloží správnímu orgánu I. stupně kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení - míněno zjevně řízení dle § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“).

Správní orgán I. stupně si obstaral výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož vyplynulo, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě těchto přestupků: 1) ze dne 26.1.2010 za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1. zákona č. 200/1990Sb., o přestupcích (dále „zákon o přestupcích“), ve znění platném k datu vydávaného rozhodnutí, a byly mu odpočteny 3 body; 2) ze dne 1.3.2010 za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o přestupcích s odpočtem 2 bodů; 3) ze dne 12.1.2012 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu s odpočtem 2 bodů; 4) ze dne 26.11.2012 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona s odpočtem 2 bodů; 5) ze dne 17.6.2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona s odpočtem 3 bodů; 6) ze dne 9.5.2014 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. téhož zákona s odpočtem 2 bodů a 7) ze dne 17.6.2014 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. téhož zákona s odpočtem 2 bodů.

Správní orgán si vyžádal oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, která se týkala výše specifikovaných přestupků, rovněž si obstaral kopie jednotlivých pokutových bloků. K některým přestupkovým řízením ukončeným vydáním rozhodnutí ve formě blokové pokuty se navíc vyjádřili v konkrétních případech zasahující policisté formou úředních záznamů. Jednalo se o stanoviska k přestupkům pod body 5) až 7). Policisté popsali průběh řízení, vyloučili možnost nesprávné identifikace osoby přestupce, potvrdili důvodnost uložených pokut, s jejichž výší i okolnostmi jejich uložení žalobce vždy souhlasil, neboť pokutové bloky podepsal. K pokutě uložené dne 1.3.2010, uvedena pod bodem 2), zasahující policista sdělil, že s ohledem na časový odstup není schopen uvést relevantní skutečnosti.

Ačkoli se žalobce v námitkách (podání ze dne 7.7.2014) výslovně zavázal předložit správnímu orgánu I. stupně kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení, zjevně tak neučinil, ač již byl dokonce zastoupen advokátem, a proto byl vyzván k doplnění svého podání dle jeho tvrzeného obsahu.

Žalobce poté doložil stanovisko s datem 12.8.2014, v němž uvedl, že **„přestupky nespáchal a domnívá se, že je ani spáchat nemohl, neboť byl toho času vždy na jiném místě.“** Svá obecná tvrzení nijak nekonkretizoval, pouze nabídl jako

svědka osobu svého přítele, kterou blíže neidentifikoval. Dále předložil kopii podnětu ze dne 12.8.2014 k přezkumnému řízení v souladu s ust. § 94 správního řádu, kterou adresoval Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Plzeňského kraje. Podnět se vztahoval k přestupku ze dne 17.6.2014, v důsledku kterého žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žádosti žalobce na přerušení řízení v důsledku podaného podnětu správní orgán I. stupně usnesením ze dne 9.9.2014 nevyhověl, neboť ověřil, že podnět byl shledán nedůvodným, uložená bloková pokuta je tak v právní moci. Tato skutečnost byla doložena kopií sdělení výše uvedeného policejního orgánu z 9.9.2014.

Žalobce byl prostřednictvím svého advokáta vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Výzva byla dodána do datové schránky zástupce žalobce, kam se přihlásila oprávněná osoba, a proto byla doručena řádně.

Na výzvu zareagoval žalobce předložením kopie dalšího podnětu k přezkumnému řízení dle § 94 správního řádu. Tentokrát byl podnět adresován Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje, byl vyhotoven dne 8.10.2014 a týkal se pokuty uložené dne 9.5.2014. I v tomto případě připojil žádost o přerušení řízení.

Výsledek šetření o druhém podnětu ze dne 21.10.2014, kdy žalobce rovněž nebyl úspěšný, obdržel správní orgán I. stupně dne 22.10.2014. Ani tentokrát řízení nepřerušil, rozhodnutí o námitkách vydal dne 4.11.2014.

Správnímu orgánu I. stupně lze snad vytknout, že poté, kdy obdržel výsledek přešetření podnětu podaného žalobcem dne 8.10.2014, tedy v pořadí podnětu druhého, nevyzval žalobce, resp. jeho právního zástupce, aby se seznámili s obsahem správního spisu před vydáním rozhodnutí. Nelze však přehlédnout, že stejnou výzvu obdržel zástupce žalobce dne 29.9.2014, přičemž na její obsah nerefletoval (krom předložení kopie dalšího podnětu). V rozhodné době byly součástí správního spisu - vyjma sdělení policie ze dne 21.10.2014 - veškeré informace, které správní orgán I. stupně shromáždil, a na základě kterých následně dne 4.11.2014 o námitkách žalobce rozhodl. Posledně uvedený důkaz nemohl být pro žalobce nijak překvapivý, neboť výsledek šetření jeho podnětu mu byl jistě doručen. Navíc se jednalo o výsledek negativní, který nemohl pro žalobce přivodit příznivější rozhodnutí.

Ve shora uvedeném rozhodnutí shrnul správní orgán I. stupně výsledky jím provedeného řízení, popsal důkazy, kterými disponoval. Následně se zaměřil na konkrétní přestupková (bloková) řízení a uzavřel, že jednotlivé záznamy zaslané registru řidičů ohledně přestupků spáchaných žalobcem na základě pravomocných pokutových bloků, obsahují veškeré zákonem vyžadované náležitosti, tedy místo, datum, čas, identifikaci vozidla a pachatele, popis skutku a odkaz na konkrétní právní normu, včetně připojeného podpisu. Žalobce svá tvrzení nepodpořil žádným konkrétním důkazem, nedoložil, že by se v době spáchání přestupků vždy nacházel „na jiném místě“. Pokud žalobce tvrdil, že se uvedených přestupků nedopustil, pak k tomuto tvrzení, krom odkazu na neurčitou osobu svědka, žádné důkazy nepředložil. Správní orgán I. stupně rovněž neopomněl zmínit negativní výsledky řízení o dvou

podnětech žalobcem podaných. Námitky vyhodnotil jako nedůvodné, a proto je s odkazem na ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl.

Následně podané blanketní odvolání doplnil žalobce k výzvě správního orgánu I. stupně v zásadě toliko obecnými námitkami a teoretickými úvahami o tom, jak mělo být v řízení postupováno, jaké náležitosti musí splňovat pokutové bloky, aby mohly být způsobilým podkladem pro záznam do registru řidičů. V tomto směru odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49928/2014, z něhož vyplývá, jaké podklady považoval tento konkrétní orgán za nezpůsobilé pro záznam do registru řidičů. Zdůraznil, že postupem správního orgánu I. stupně byl porušen princip předvídatelnosti, tedy právní jistoty. Dle žalobce nebyly řádně vyhodnoceny jím podané podněty, správní orgán ve svém rozhodnutí nenaplnil požadavky pro řádný zápis právních norem (míněno střídání zkratk vztahujících se k zákonu o silničním provozu, apod.). Rozhodnutí označil za nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné. Výsledkem odvolacího řízení je rozhodnutí žalovaného, které je předmětem projednávané žaloby.

V. Právní úprava a hodnocení věci krajským soudem

Krajský soud považuje za nutné zdůraznit, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s., soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2005, č.j. 7Afs 104/2004-54, z poslední doby např. rozsudek téhož soudu ze dne 18.7.2013, č.j. 9Afs 35/2012-42, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Soud není povinen ani oprávněn za žalobce domýšlet, jakými konkrétními kroky mělo dojít k porušení žalobcem namítaných právních ustanovení, z jakých konkrétních důvodů pokládá žalobce žalované rozhodnutí za nesrozumitelné a nedostatečně odůvodněné, apod. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.*

Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobce a advokáta.“

Ke shora uvedenému krajský soud konkretizuje, že od samého počátku řízení vedeného před správními orgány, žalobce, ač zastoupen advokátem, uplatňoval námitky výlučně v rovině obecné, bez jakékoli jasné a přímé souvislosti s jeho osobou. Adresné byly jediné žalobcem podané podněty dle § 94 správního řádu, které byly v zákonné lhůtě vyřízeny, správní orgány se o této skutečnosti zmínily, nicméně na samotný výsledek řízení nemohla mít sdělení o závěrech šetřených podnětů z důvodu negativních závěrů žádný vliv. Dalším konkrétním sdělením ze strany žalobce bylo jeho tvrzení obsažené v podání ze dne 12.8.2014, v němž uvedl, že se přestupků nedopustil, neboť byl vždy na jiném místě. Krom obecného návrhu na důkaz svědeckou výpověď blíže nekonkretizovaného přítele, žalobce žádné další návrhy neučinil. Především však tuto otázku neučinil spornou v jím podané žalobě. Krajský soud toliko doplňuje, že už z jejího neurčitého a nekonkrétního obsahu muselo být od počátku zřejmé, že se jedná o námitku ryze účelovou a naprosto nelogickou. Ve svém důsledku by totiž tato námitka žalobce značila, že s jeho motorovým vozidlem, s jeho doklady totožnosti, páchá blíže neurčená osoba jménem žalobce systematicky a po řadu let přestupky. Ničím nedoložená námitka žalobce si pro svoji absurditu nezasluhuje dalšího komentáře.

Dále považuje krajský soud za nezbytné zmínit skutečnosti, které jsou mu známy z jeho úřední činnosti. U nadepsaného soudu je pod sp. zn. 30A 16/2015 vedeno řízení o žalobě, ve kterém je jiný žalobce zastupován v řízení před soudem stejným advokátem, kterým je JUDr. Radek Bechyně. Ačkoli se jedná o odlišné osoby na straně žalobců, tak je v obou těchto případech průběh řízení před správními orgány, včetně obsahu předkládaných podání (námitky, podněty dle § 94 správního řádu, odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně apod.), naprosto identický, obecný a bez jakékoli zřejmé souvislosti s osobami jednotlivých žalobců. Takovýto postup je veden zjevně s jediným cílem, kterým je, po zjištění, že se konkrétní osoba řidiče „vybodovala“, zpochybnění pravomocných a vykonatelných rozhodnutí vydaných v blokových řízeních, ačkoli z podkladů ve správních spisech obsažených je zcela zřejmé, že řidiči si byli jimi v minulosti spáchaných přestupků jednoznačně vědomi, o čemž svědčí vesměs řádně vyplněné pokutové bloky opatřené podpisem pachatelů přestupků.

U vědomí shora uvedeného pak přistoupil krajský soud k posouzení důvodnosti podané žaloby. Pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle ust. § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č. j. 9As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz, na jehož závěry se žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59, www.nssoud.cz).

Krajský soud může žalobci přisvědčit co do jeho obecné námitky, že je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nicméně tuto povinnost nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2014, č.j. 7As 126/2013-19, www.nssoud.cz).

Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.4.2011, sp.zn. 21Cdo 776/2000, na které odkazuje stěžovatel, a podle kterého rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí, obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 větě druhé zákona o přestupcích, a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona.

Žalobce ani v řízení před správními orgány, stejně tak ani v žalobě samotné, nekonkretizoval skutečnosti, které by měly zpochybnit správnost obsahových a zákonem vyžadovaných náležitostí pokutového bloku. Na jednotlivých pokutových blocích, jejichž kopie jsou součástí správního spisu, je vždy uvedeno jméno přestupce, identifikace jeho osoby provedená dle občanského a řidičského průkazu,

státní poznávací značka motorového vozidla, popis přestupkového jednání včetně místa, dne a hodiny jeho spáchání, odkaz na konkrétní porušení zákona o přestupcích včetně specifikace přestupku dle téhož zákona. Oprávněná úřední osoba je na jednotlivých blocích identifikována rovněž zákonem požadovaným způsobem, je připojeno úřední razítko a její podpis. Konečně je řádně uvedena výše uložené pokuty a ve všech případech podpis přestupce.

Dílčí výhrady, ačkoli ani v tomto směru žalobce své námitky adekvátním způsobem nekonkretizoval, by mohl mít krajský soud k pokutovým blokům vystaveným dne 26.1.2010 a 1.3.2010. V případě přestupku spáchaného dne 26.1.2010 absentuje popis přestupkového jednání, nicméně další náležitosti pokutového bloku požadavkům zákona odpovídají. Z předloženého bloku lze zjistit, že se žalobce dopustil jednání v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, ve znění k 30.6.2010 (s ohledem na datum spáchání přestupku), kdy řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž spáchal přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o přestupcích, ve znění k 31.7.2010. Takto provedenou identifikaci přestupkového jednání v kontextu s uvedenými ustanoveními zákona o přestupcích považoval krajský soud za dostatečnou, přestupek žalobce, byť nezachycený slovně, nemohl být zaměněn – s ohledem na uvedení místa a času jeho spáchání – s jiným přestupkovým jednáním.

Obdobně je tomu u přestupku spáchaného dne 1.3.2010, kdy žalobce porušil ust. § 4 písm. b) a §18 odst. 4 zákona o silničním provozu, ve znění k 30.6.2010, čímž spáchal přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o přestupcích, ve znění k 31.7.2010. Na tomto pokutovém bloku je dále uvedeno, že ke spáchání přestupku došlo v Ohařicích, tedy v obci, a je připojen údaj „50/72/69 km/h“. S přihlédnutím k dalším řádně vyplněným náležitostem tohoto pokutového bloku je opět vyloučeno, aby nemohl být považován za způsobilý podklad pro záznam do registru řidičů, neboť záměna za jiné přestupkové jednání je vyloučena logickým výkladem obsahu tohoto pokutového bloku. Je zcela zjevné, že žalobce při jízdě v obci, kde byla povolena maximální rychlost 50 km/h, jel rychlostí 69 km/h (při zohlednění tolerance – 3 km/h), tedy překročil rychlost vozidla v obci o méně než 20 km/h, a proto se dopustil přestupku, za který mu byla uložena bloková pokuta. Zbylé kopie pokutových bloků považoval krajský soud ve shodě se žalovaným rovněž za způsobilý podklad pro záznam do registru řidičů, včetně správného záznamu bodů u jednotlivých přestupků v souladu s přílohou zákona o silničním provozu, v níž je uveden přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání.

Pokud žalobce doložil k odvolání, a následně rovněž k žalobě, kopie rozhodnutí správních orgánů I. stupně, event. orgánů odvolacích, které se týkaly výsledků námitkových řízení ve vztahu k jiným osobám, pak krajský soud poznamenává, že je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany osoby žalobce, která vede správní orgány, a posléze rovněž soud, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat. Nejsou-li námitky dostatečným způsobem specifikovány, pak postačí, jak již výše odkazováno, vypořádat se s obecnými námitkami způsobem, u kterého nejsou pochybnosti, že v obecné rovině správní orgány napadené rozhodnutí přezkoumaly (§ 89 odst. 2 správního řádu). Krajský soud považoval rozhodnutí žalovaného za srozumitelné,

řádně odůvodněné, kdy závěry v něm uvedené odpovídají obsahu správního spisu, resp. vlastně celému způsobu vystupování žalobce před správními orgány.

Nelze nezmínit, že žalobce v části II. písm. a) podané žaloby, namítá mimo jiné zásadní porušení svých práv, které spatřuje rovněž v tom, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces tím, že podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, v němž uvedl, že bude doplněno ve lhůtě do deseti dnů. Dle žalobce toto jeho sdělení respektováno nebylo, spis byl předložen k rozhodnutí odvolacímu orgánu, aniž by byl vyzván k řádnému doplnění odvolání. Údajně dal odvolací orgán žalobci za pravdu, neboť vadný spisový materiál vrátil správnímu orgánu I. stupně k řádnému doplnění. V projednávané věci nicméně krajský soud ověřil, že žalobce podal blanketní odvolání dne 24.11.2014. Dne 9.12.2014 byla správním orgánem I. stupně vyhotovena obsáhlá výzva k doplnění odvolání, která byla doručena do datové schránky žalobcova zástupce. Ten na ni reagoval odvoláním s nekonkrétními námitkami dne 16.12.2014. Je tedy evidentní, že žaloba předložená krajskému soudu je nejenom obecná, nýbrž v sobě navíc zahrnuje nepravdivá tvrzení.

Z výše uvedeného nelze, nežli uzavřít, že princip námitkového řízení vtělený do ust. § 123f zákona o silničním provozu, který byl jistě koncipován jako ochrana řidičů před případným pochybením správního orgánu, v jehož důsledku by řidič přišel o řidičské oprávnění, zjevně některým z řidičů, vydatně podporovaných nekorektně zastupujícími advokáty, slouží ke zneužívání práva a ke zbytečnému zatěžování správních orgánů. Ty jsou zaplaveny typově obdobnými spory, přičemž ze samotné podstaty formy a obsahu uplatněných námitek je zřejmé, že odklání správní orgány od řádného výkonu jejich činnosti v případech, kdy se svého práva dovolávají způsobem adekvátním jiní účastníci.

Žalovaný se v rozhodnutí, které je předmětem přezkumného řízení, vypořádal s obecnými odvolacími námitkami žalobce způsobem zcela dostatečným, srozumitelným a plně odpovídajícím obsahové nekonkrétnosti, ba přímo „prázdnosti“, podaného odvolání. V rozhodnutí zaznamenal jednotlivá zkrácená přestupková řízení v minulosti se žalobcem vedená, popsal obsah záznamů na pokutových blocích, ověřil, že tyto odpovídají požadavkům být způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů. Obecné námitky žalobce bez konkretizace toho, jakým způsobem a v jakém smyslu je z jeho strany spatřován rozpor s právními předpisy, nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, nemohly být způsobilé zpochybnit správnost závěrů napadeného rozhodnutí. Ten své úvahy navíc podpořil odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se týká dané problematiky (konkrétně rozsudek ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008-44, rozsudek ze dne 30.7.2013, č.j. 4As 76/2013-21, či rozsudek ze dne 16.5.2013, č.j. 4As 8/2013-27, dostupné na www.nssoud.cz).

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 27. července 2015

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu